

eul\_wid: rhq-ac

Δίων ὁ Κάσσιος ὁ Κοκκηϊανός · Dio Cassius of Nicaea

## Roman Histories, Constantinian Excerpts with Dion's Words

Ἱστορίαι Ῥωμαϊκαί

**Period:** Ῥωμαϊκή [Roman](#)  
**Dialect:** Ἀττικίζουσα [Atticizing](#)  
**Domain:** Ἱστορία [History](#)  
**Format:** Πεζός [Prose](#)

### EXCERPTA CONSTANTINIANA CUM DIONIS VERBIS COMPOSITA. Excerpta Valesiana paucorum verborum.

- 1 (t) Exc. Val. 162. ὅτι ὁ Ἀντώνιος ἔτι καὶ μᾶλλον τῷ ἔρωτι καὶ τῇ γοητεία τῆς Κλεοπάτρας ἐδούλευεν. Exc. Val. 213. ὅτι Βιτέλλιος πάντας ἐν κολακείᾳ ὑπερεβάλετο. Exc. Val. 402. ὅτι ὁ Μακρίνος ὑπὸ τῆς ἐμφύτου δειλίας καὶ γὰρ Μαῦρος ὦν δείνως ἐδείμαινεν. Excerptum Valesianum magni ambitus. <sup>[12]</sup>
- 2 (t) Exc. Val. 135. ὅτι ὁ Καῖσαρ οὗτος ἦν τό τε σῶμα ἱκανώτατος καὶ τὴν ψυχὴν εὐκολώτατος. τῇ τε γὰρ τῆς φύσεως ἰσχύι—πάντας ὅσοι μὴ καὶ πρότερόν ποτε ἀλόντες ὑπ' αὐτοῦ ἠλέηντο ἀφείς (capita octo tantum non αὐτολεξεῖ). [Exc. Val. 135.] πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐπιβουλευόντων ἔσωσεν, δούς τοῖς τε ἐταίροις ἅπασιν καὶ τοῖς συννικήσασιν αὐτῷ ἕνα ἐκάστῳ τῶν ἀλόντων περιποιήσασθαι. καὶ μέντοι ὅτι πάντα ταῦτα ἀπ' ἐμφύτου χρηστότητος, καὶ οὔτε προσποιητῶς οὔτε ἐπὶ κατασκευῇ πλεονεξίας τινός, ὥσπερ ἕτεροι συχνοὶ ἐφιλανθρωπεύσαντό τινα, ἔπραξεν, μέγιστον μὲν καὶ ἐκεῖνο μαρτύριόν ἐστιν, ὅτι πανταχοῦ καὶ διὰ πάντων ὅμοιος ἐγένετο καὶ οὔτ' ὀργή τις αὐτὸν ἠγρίανεν οὔτε εὐπραγία διέφθειρεν, οὐ τὸ κράτος ἠλλοίωσεν, οὐχ ἡ ἐξουσία μετέβαλεν. ἱκανὰ μὲν καὶ ταῦτα τὴν χρηστότητα αὐτοῦ τεκμηριῶσαι ἐστίν· οὕτω γὰρ ἐκ θεῶν ὄντως ἔφυ ὥστε ἐν μόνον ἠπίστατο, σώζειν τοὺς γε σώζεσθαι δυναμένους· προσέτι δὲ καὶ ἐκεῖνο, ὅτι τοῖς τε αὐτῷ πολεμήσασιν τὸ μὴδ' ὑπ' ἄλλου τινὸς κολασθῆναι παρεσκεύασεν, καὶ τοὺς ἐν τῷ πρὶν ἐπταικότας ἀνεκτέησατο. <sup>[55]</sup>
- 2 (50) <sup>[t2]</sup> πᾶσι μὲν γὰρ τοῖς μετὰ τοῦ Λεπίδου καὶ μετὰ τοῦ Σερτωρίου γενομένοις ἄδειαν δοθῆναι ἐποίησεν, πᾶσι δὲ ἐκ τούτου τοῖς ἐκ τῶν ἐπικηρυχθέντων ὑπὸ τοῦ Σύλλου περιλειφθεῖσι τὴν σωτηρίαν ὑπάρξαι παρεσκεύασεν, καὶ αὐτοὺς μετὰ τοῦτο κατήγαγεν, τοὺς τε παῖδας ἀπάντων τῶν ὑπ' ἐκείνου θανατωθέντων καὶ τιμῶν καὶ ἀρχῶν [Exc. Val. 135.] ἠξίωσεν. καὶ [τοι] τὸ μέγιστον, πάντα ἀπλῶς τὰ γράμματα ὅσα ἢ παρὰ τῷ Πομπηίῳ ἢ τῷ Σκιπίωνι ἀπόρρητα εὗρέθη κατέκαυσε, μὴτ' ἀναγνοὺς τι αὐτῶν μῆτε τηρήσας, ἵνα μὴδ' ἄλλω τινὶ πονηρευθῇ καὶ δι' αὐτὰ ἐγγένηται. οὐδεὶς γοῦν ἐκ τῶν γραμμάτων ἐκείνων οὐχ ὅσον οὐκ ἔπαθεν τι δεινόν, ἀλλ' οὐδ' ἐφοβήθη. οὐκ οὐδ' οἶδεν οὐδεὶς τοὺς ἐξ αὐτῶν περιγενομένους πλὴν αὐτῶν ἐκείνων. τοῦτο γάρ ἐστι παραδοξότατον καὶ μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἔχον, ὅτι τε ἀφείθησαν πρὶν αἰτιαθῆναι καὶ ὅτι ἐσώθησαν πρὶν κινδυνεῦσαι, καὶ οὐδ' αὐτὸς ὁ περιποιήσας σφᾶς ἔμαθεν οὐς ἠλέησεν. καὶ

γάρ τοι διὰ τε ταῦτα καὶ διὰ τὰ ἄλλα, ὅσα ἐνομοθέτησε καὶ ἐπηνώρθωσε, μεγάλα μὲν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα, παρὰ μικρὸν δ' ἂν πρὸς ἐκεῖνα νομισθέντα, οὐ χρὴ ἀκριβῶς ἐπεξίεναι. Excerptum Valesianum quod in paucis tantum a verbis Dioneis discrepat.

3 (t1) Dio 42, 34, 3—35, 3. ἐκείνη τε γὰρ τέως μὲν δι' ἐτέρων παρ' αὐτῷ διὰ τὸν ἀδελφὸν ἐδικάζετο, ἔπειτα δὲ ὡς τάχιστα τὴν φύσιν αὐτοῦ κατέμαθεν (ἦν γὰρ ἐρωτικώτατος, καὶ πλείσταις καὶ ἄλλαις, ὅσαις που περιτύχοι, συνεγίγνετο), πέμπει πρὸς αὐτὸν [καί] προδίδοσθαι τε ὑπὸ τῶν φίλων λέγουσα, καὶ ἀξιοῦσα αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἀγωνίσασθαι. 4. ἄλλως τε γὰρ περικαλλεστάτη γυναικῶν ἐγένετο, καὶ τότε τῇ τῆς ὥρας ἀκμῇ πολὺ διέπρεπε, τό τε φθέγμα ἀστείότατον εἶχε, καὶ προσομιλῆσαι παντὶ τῷ διὰ χαρίτων ἡπίστατο, 5. ὥστε λαμπρά τε ἰδεῖν καὶ ἀκουσθῆναι οὔσα, καὶ τούτου πάντα τινὰ καὶ δυσέρωτα καὶ ἀφηλικέστερον ἐξεργάσασθαι δυναμένη, πρὸς τρόπου τε ἐνόμισε τῷ Καίσαρι ἐντεύξεσθαι, καὶ πάντα ἐν τῷ κάλλει τὰ δικαιώματα ἔθετο. 6. ἡτήσατό τε οὖν ἐς ὅψιν αὐτοῦ ἐλθεῖν, καὶ τυχοῦσα κατεκόσμησέ τε ἑαυτὴν καὶ ἐξήσκησεν ὥστε σεμνοπρεπεστάτη καὶ οἰκτροτάτη αὐτῷ ὀφθῆναι. καὶ ἡ μὲν ταῦτα μηχανησαμένη ἔς τε τὴν πόλιν ἄμα (ἔξω γὰρ καὶ ἐκείνης ἦν) καὶ ἐς τὰ βασιλεία λάθρα τοῦ Πτολεμαίου νυκτὸς ἐσῆλθεν· 35, 1. ὁ δὲ δὴ Καῖσαρ ἰδὼν τε αὐτὴν καὶ τι φθεγξαμένης ἀκούσας οὕτως εὐθὺς ἐδουλώθη ὥστε αὐτίκα ὑπὸ τε τὴν ἑω τὸν τε Πτολεμαῖον μεταπέμψασθαι καὶ συναλλάξαι σφᾶς ἐπιχειρῆσαι· ἥς γὰρ δικαστῆς πρότερον ἡξιοῦτο εἶναι, τότε ταύτη συνεδίδει. 2. ὁ οὖν παῖς, διὰ τε τοῦτο καὶ ὅτι τὴν ἀδελφὴν αἰφνιδίως εἶδεν ἔνδον οὔσαν, ὀργῆς τε ἐπληρώθη, καὶ ἐκπηδήσας ἐς τὸ πλῆθος ἐβόα λέγων προδίδοσθαι, καὶ τέλος τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς περισπᾶσας ἔρριψε. θορύβου δὲ ἐπὶ τούτῳ μεγάλου συμβάντος ἐκείνον μὲν οἱ Καيسάρειοι στρατιῶται συνήρπασαν, τὸ δὲ δὴ Αἰγύπτιον ἐταράττετο· 3. καὶ αὐτοβοεῖ τὰ βασιλεία καὶ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης ἅμα προσβαλόντες εἶλον (τοῖς γὰρ Ῥωμαίοις οὐδὲν ἀξιόμαχον, ἅτε καὶ φίλων σφῶν δοκούντων εἶναι, παρῆν, εἰ μὴ φοβηθεῖς ὁ Καῖσαρ προῆλθέ τε ἐς αὐτούς, καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ στὰς πάντα σφίσιν, ὅσα ἂν ἐθελήσωσι, πράξειν ὑπέσχετο. Haec αὐτολεξεῖ praebet exc. Val. 125 ita incipiens ὅτι ἡ Κλεοπάτρα τέως μὲν δι' ἐτέρων παρὰ τῷ Καίσαρι διὰ τὸν ἀδελφὸν ἐδικάζετο, nisi quod quae diductis litteris scripta sunt omittuntur in codice, qui etiam p. 769, 3 pro συνεγίγνετο dat ἐγίγνετο et p. 770, 3 pro Πτολεμαῖον habet πόλεμον. Excerptum Valesianum a Dioneis verbis paulo plus recedens. [30]

4 (t) [t2] Exc. Val. 164. ὅτι τὰς ἐν τῷ Ἀραβικῷ κόλπῳ ναυπηγηθείσας ναῦς οἱ Ἀράβιοι κατέπρησαν, καὶ τὰς ἐπικουρίας οἱ δῆμοι καὶ οἱ δυνάσται πάντες ἀπηνήσαντο. καὶ μοι θαυμάσαι ἐπέρχεται ὅτι ἄλλοι μὲν συχνοί, καίπερ πολλὰ παρὰ Ἀντωνίῳ καὶ Κλεοπάτρᾳ εἰληφότες, ἐγκατέλιπόν σφας, οἱ δὲ ἐπὶ ταῖς ὀπλομαχίαις ἐν τοῖς ἀτιμοτάτοις τρεφόμενοι προθυμίᾳ τε ἐς αὐτούς πλείστη ἐχρήσαντο καὶ ἀνδρείοτατα ἡγωνίσαντο. οὗτοι γὰρ ἐν Κυζίκῳ πρὸς τοὺς ἐπινικίους ἀγῶνας, οὓς ἐπὶ τῷ Καίσαρι αὖξιν ἠλπίζον, ἀσκούμενοι, ἐπεὶ τῶν γεγονότων ἦσθοντο, ὥρμησαν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ βοηθήσοντες αὐτοῖς, καὶ πολλὰ δράσαντες ἐς Αἴγυπτον οὐκ ἡδυνήθησαν διαπεσεῖν, ἐπειδὴ δὲ πανταχόθεν περιεστοιχίσθησαν, λόγον μὲν οὐδ' ὡς οὐδένα, καίτοι τοῦ Διδίου συχνὰ σφισι ὑπισχνουμένου, προσεδέξαντο, τὸν δὲ Ἀντώνιον μεταπεμψάμενοι καὶ ἀγγελίαν μὴ δεξάμενοι καὶ νομίσαντες αὐτὸν ἀπολωλέναι καὶ ἄκοντες ὠμολόγησαν ἐπὶ τῷ μηδέπω μονομαχεῖν. Excerptum Valesianum cui in fine additum quod paulo post apud Dionem sequebatur.

5 (t1) [t2] Exc. Val. 172. ὅτι οὕτω πάντῃ ὁ Αὐγουστος τῆς Τερεντίας τῆς γυναικὸς τοῦ Μαικήνα ἥρα ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ποτε αὐτὴν περὶ τοῦ κάλλους πρὸς τὴν Λιουίαν ποιῆσαι, καὶ τῷ Μαικήνῃ διὰ τὴν γυναῖκα οὐκέθ' ὁμοίως ἔχαιρεν. Excerptum Valesianum m, cuius exordio verba Dionea plus solito mutata sunt.

6 (t1)

Exc. Val. 146. ὅτι Κάσσιος καὶ Βροῦτος στρατηγοῦντες, ἐπεὶ Ὀκταβιανὸς τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι ἤρξατο, τῆς δημοκρατίας ἀπογνόντες καὶ ἐκείνον φοβηθέντες ἀπῆραν. καὶ αὐτοὺς κ.τ.λ. Excerptum Ursinianum tantum non αὐτολεξεῖ cum Dione conveniens. <sup>[10]</sup>

- 7 (τ) Dio 37, 2, 5—7. καὶ οὕτω καὶ ὁ Ἀρτώκης ἐπεκηρυκέυστο μὲν αὐθις τῷ Πομπηίῳ καὶ δῶρα ἔπεμψεν· ἐκείνου δὲ δὴ ταῦτα μὲν, ὅπως τὰς σπονδὰς ποιήσεσθαι ἐλπίσας μὴ περαιτέρω ποι προχωρήσει, λαβόντος, τὴν δ' εἰρήνην οὐχ ὁμολογήσαντος δώσειν, ἂν μὴ τοὺς [τε] παῖδας οἱ ὁμήρους προαποστείλῃ, χρόνον τινὰ ἐπέσχε, μέχρις οὗ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὸν Πέλωρον διαβατόν πη τοῦ θέρους γενόμενον οὐ χαλεπῶς, ἄλλως τε καὶ μηδενὸς κωλύοντος, ἐπεραιώθησαν. οὕτω δὲ δὴ τοὺς τε παῖδας αὐτῷ ἔπεμψε, καὶ μετὰ τοῦτο καὶ συνηλλάγη. Haec ipsis verbis exc. U G 31 sic exorsum: ὅτι ὁ Ἀρτώκης ἡττηθεὶς ὑπὸ Πομπηίου ἐπεκηρυκέυστο αὐτῷ καὶ δῶρα ἔπεμψεν· ἐκείνου δὲ κ.τ.λ. Excerptum Ursinianum hic illic a Dione discrepans. <sup>[10]</sup>

- 8 (τ) Exc. U G 32. ὅτι Σηκουανοὶ καὶ Αἰδουοὶ τὴν προθυμίαν αὐτοῦ ἰδόντες καὶ τὰ ἔργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι, ἐκείνῳ τε εὐεργεσίαν καταθέσθαι καὶ τοὺς Κελτοὺς τοὺς ὁμοχώρους σφίσι τιμωρήσασθαι ἠθέλησαν· δια[Exc. U G 32.] βάντες γὰρ τὸν Ῥῆνον τῆς τε χώρας αὐτῶν παρετέμνητο καὶ αὐτοὺς ὑποτελεῖς ἐπεποίητο, ὁμήρους σφῶν ἔχοντες. ἦρχε δὲ τῶν Κελτῶν Ἀριόουιστος, καὶ τὴν τε κύρωσιν τῆς βασιλείας παρὰ τῶν Ῥωμαίων εἰλήφει· πρὸς δὲ δὴ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου δόξαν καὶ τὴν ἀπ' αὐτῆς ἰσχὺν οὐδὲν αὐτῶν ἐφρόντισε, πλὴν καθ' ὅσον παρὰ τοῦ βαρβάρου πρόφασιν τῆς διαφορᾶς, μὴ καὶ προϋπάρχειν τι ἐς αὐτὸν νομισθῇ, λαβεῖν ἠθέλησε. καὶ μετεπέμψατο αὐτὸν ὥς καὶ διαλεχθῆναί τι αὐτῷ δεόμενος. ἐπεὶ δὲ οὐχ ὑπήκουσεν, ἄλλα ἔφη ὅτι “εἴ τί μοι βούλεται Καῖσαρ εἰπεῖν, αὐτὸς πρὸς ἐμὲ ἐλθέτω· οὔτε γὰρ ἄλλως καταδεέστερος αὐτοῦ εἰμι, καὶ τὸν χρεῖαν τινὸς ἔχοντα αὐτὸν πρὸς ἐκείνον ἀφικνεῖσθαι δεῖ”, ὀργὴν τε ὥς καὶ πάντας τοὺς Ῥωμαίους προπεπηλακότας αὐτὸν ἐν τούτῳ ἐποίησατο, καὶ παραχρῆμα τοὺς τε ὁμήρους τῶν συμμάχων ἀπήτησεν αὐτόν, καὶ προσηγόρευσεν αὐτῷ μήτε τῆς χώρας σφῶν ἐπιβαίνειν μήτ' ἐπικουρίας οἴκοθεν ἐπάγεσθαι. ταῦτα δὲ ἔπραξεν οὐχ ὅτι καταπλήξειν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργιεῖν καὶ τούτου πρόφασιν τοῦ πολέμου μεγάλην καὶ εὐπρεπῆ λήψεσθαι ἤλπισεν. ἀχθεσθεῖς δὲ ὁ βάρβαρος τοῖς ἐπιτάγμασι πολλὰ καὶ δεινὰ ἀπεκρίνατο, ὥστε τὸν Καῖσαρα λόγους μὲν μηκέτ' αὐτῷ ἀντιπέμψαι, ἀλλὰ πρὶν αἰσθέσθαι τὴν Οὐεσουντίνων καὶ τὴν τῶν Σηκουανῶν πόλιν κατασχεῖν. <sup>[55]</sup>

- 9 (τ1) Excerptum Ursinianum m, cuius exordio Dionea verba breviter relata sunt. Exc. U R 10. ὅτι Ποθεινοῦ τοῦ εὐνούχου, τοῦ τὴν διοίκησιν τῶν τοῦ Πτολεμαίου χρημάτων προστεταγμένου, κατὰ Ῥωμαίων ἐκστρατεῦσαι τοὺς Αἰγυπτίους παρασκευάσαντος, πυθόμενος τοῦτο ὁ Καῖσαρ, καὶ καταδείσας τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ τὰς τόλμας, ἔπεμψε τινα πρὸς τὸν Ἀχιλλᾶν, οὔτι γε τῷ αὐτοῦ ἀλλὰ τῷ τοῦ Πτολεμαίου ὀνόματι, κελεύοντος αὐτῷ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν. καὶ ὅς συνιῖς ὅτι οὐ τοῦ παιδὸς ἀλλ' ἐκείνου ἡ πρόσταξις ἦν, οὐχ ὅπως οὐκ ἐπήκουσεν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ προσκαταφρονήσας ὥς καὶ φοβουμένου τοὺς τε στρατιώτας συνήγαγε, καὶ πολλὰ μὲν ὑπὲρ τοῦ Πτολεμαίου πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τοῦ Καίσαρος τῆς τε Κλεοπάτρας εἰπὼν, τέλος καὶ ἐπὶ τοὺς πεμφθέντας καίπερ Αἰγυπτίους ὄντας παρώξυνεν αὐτούς, ὅπως τοῦ τε φόνου σφῶν ἀναπλησθῶσι καὶ ἐς ἀνάγκην ἀσπείστου πολέμου κατασταθῶσιν. Excerptum Petri Patricii exc. <sup>[40]</sup>

- 10 (τ) de leg. cum Dione comparatum. Petr. Patr. exc. de leg. G 1 ὅτι οἱ Πάρθοι πρὸς Τιβέριον ἐπορεύοντο, βασιλέα σφισιν ἐκ τῶν ὁμηρευόντων δοῦναι. καὶ δέδωκεν αὐτοῖς Φρακτὴν τὸν τοῦ Φραάτου υἱόν. ἐκείνου δὲ κατὰ τῆς ὁδοῦ τελευτήσαντος, Τιριδάτην ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους ἔπεμψεν, καὶ ὅπως ῥᾶον τὴν βασιλείαν παραλάβοι ἔγραψε Μιθριδάτῃ τῷ Ἰβήρων βασιλεῖ εἰς τὴν Ἀρμενίαν εἰσβαλεῖν, ἵνα ὁ Ἀρτάβανος τῷ υἱῷ βοηθῶν ἀπὸ τῆς οἰκίας παρῇ. καὶ εἰσελθὼν ὁ Τιριδάτης τὴν βασιλείαν κατέσχευεν. οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ πολὺ ἐβασίλευσεν· ὁ γὰρ

Ἄρτάβανος Σκύθας προσλαβὼν οὐ χαλεπῶς αὐτὸν ἐξήλασε. καὶ ταῦτα μὲν τὰ κατὰ Πάρθους.

[15]